

bøde eller hæfte: 103 stk. 2, 148, 155, 1. pkt., 156, 157, 160, 170, 184, stk. 2, 185, 193, stk. 2, 214, 249, stk. 1, 253, 255, stk. 2, 267, stk. 1, 274, 296, stk. 2, og 304. Ordlyden af disse bestemmelser er optaget som *bilag 1* til lovforslaget.

Uden for de tilfælde, hvor statsadvokaten skønner, at undersøgelsen ikke kan ventes at føre til, at en person findes skyldig til straf, kan han i sager, der hører under hans virkekreds, kun undlade påtale eller frafalde en påbegyndt forfølgning i de grupper af tilfælde, der opregnes i retsplejelovens § 723, stk. 1.

Med hjemmel i § 723, stk. 1, nr. 5, er der ved bekendtgørelse nr. 43 af 6. februar 1970 fastsat nærmere regler om statsadvokaternes beføjelse til at frafalde påtale. Bekendtgørelsen er optaget som *bilag 2* til lovforslaget. Ifølge bekendtgørelsens § 1 kan statsadvokaterne, når særlige omstændigheder ikke gør sig gældende, frafalde påtale, eventuelt mod vedtagelse af dagbøger eller betaling af erstatning, for overtrædelse af en række nærmere opregnede straffelovsbestemmelser. Antallet af sager angående overtrædelser af straffeloven, som er afgjort i medfør af bekendtgørelsens § 1, udgjorde i årene 1967-1969 henholdsvis 1.931, 2.446 og 2.092, og der har efterhånden i de hyppigst forekommende sager dannet sig en nogenlunde fast praksis for, i hvilke tilfælde sagerne kan afsluttes med tiltalefrafald. Selv om strafferammen for næsten alle de lovovertrædelser, der nævnes i bekendtgørelsens § 1, overstiger bøde eller hæfte, er der dog tale om mindre alvorlige sager, og flere af lovovertrædelserne er i de senere år tillagt stedse mindre betydning.

Strukturudvalget finder det ikke længere påkrævet, at sager angående overtrædelse af straffelovens §§ 170, 184, stk. 2, 185, 193, stk. 2, 214, 249, stk. 1, 253 og 255, stk. 2, behandles som statsadvokatsager. Disse paragraffer foreslås derfor udeladt i § 721, stk. 1, nr. 1, således at sagerne i overensstemmelse med hovedreglen behandles som politisager. For så vidt angår de øvrige lovovertrædelser, der nævnes i denne bestemmelse, vil det derimod efter udvalgets opfattelse fortsat være hensigtsmæssigt, at påtalemyndigheden udøves af statsadvokaten.

Udvalget finder det endvidere forsvarligt, at en del af de straffelovsovertrædelser, der er nævnt i justitsministeriets bekendtgørelse om statsadvokaternes beføjelse til at frafalde påtale, fremtidig behandles som politisager. De sager, som således foreslås gjort til politisager, angår overtrædelse af straffelovens §§ 124, stk. 2, 126, stk. 1, 161-163, 172, stk. 2, 174, 232, sidste led, 265, 266 og 276-284, jfr. § 287. Ordlyden af disse bestemmelser fremgår af *bilag 1*.

Ved at gøre de pågældende sager til politisager opnås først og fremmest, at politimesteren kan afgøre sagerne uden forelæggelse for statsadvokaten. I de mange tilfælde, hvor tiltale frafaldes på vilkår, at sigtede vedtager at betale en bøde, vil der således fremtidig kunne anvendes udenretlige bødeforelæg efter retsplejelovens § 931, medens disse sager efter de gældende regler skal forelægges retten til godkendelse. Herved lettes sagsbehandlingen navnlig for statsadvokaterne, men også til en vis grad for domstolene og politiet. Endvidere bliver der et mere rimeligt forhold mellem disse lovovertrædelsers samfundsmæssige betydning og retsmyndighedernes behandling af sagerne.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets indstilling, der også er i overensstemmelse med de ønsker, der fra flere sider, herunder på det kriminalpolitiske seminar, som justitsministeriet afholdt i juni 1971, er fremsat om en mere lempelig behandling af mindre berigelsesforbrydelser. Lovforslaget er i overensstemmelse hermed.

Gennemførelsen vil betyde en mærkbar begrænsning af sagsantallet i statsadvokaturerne. Omfanget af lettelserne kan dog ikke fastslås med bestemthed, hvorfor det ikke på nuværende tidspunkt kan siges, i hvilket omfang personalet ved disse embeder kan nedbringes. Det bemærkes herved, at statsadvokaturerne for tiden er overbebyrdet med arbejde.

Til nr. 2.

Efter retsplejelovens § 769, nr. 2, jfr. § 780, stk. 1, nr. 2, er der en udvidet adgang til at foretage anholdelse og fængsling i visse nærmere opregnede politisager. Da der i sager angående overtrædelse af straffelovens §§ 265 og 266, selv om disse gøres til politisager, bør være en tilsvarende adgang, foreslås § 769, nr. 2, ændret, således at disse paragraffer nævnes i denne bestemmelse.

Til nr. 3.

Efter retsplejelovens § 812 tilkommer kompetencen til at træffe bestemmelse om henlæggelse af en statsadvokatsag i almindelighed statsadvokaten. I medfør af retsplejelovens § 805 og anordning nr. 199 af 13. juli 1927 kan politimesteren dog selv beslutte, at en statsadvokatsag skal henlægges, *hvis* der ikke har været foretaget efterforskningskridt, *hvis* sigtelse ikke har været rettet mod nogen bestemt person, eller *hvis* sigtelsen viser sig at være åbenbart urigtig. I alle andre tilfælde skal sagen derimod indsendes til statsadvokaten, så snart efterforskningen er afsluttet. Forslaget tilsigter at give justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler, hvorefter politimesteren kan slutte visse statsadvokatsager, selv om de nævnte betingelser ikke er opfyldt.